

**UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
GRØNLANDS LANDSRET**

Den 9. maj 2016 blev af Grønlands Landsret i sagen

sagl.nr. K 012/15

(Qaasuitsup Kredsrets sagl.nr.

QAA-QAA-KS-0099-2014)

Anklagemyndigheden

(J. nr. 5518-97431-00529-14)

mod

Tiltalte

(advokat Anders Meilvang, Nuuk

jr. nr. 13712)

afsagt sålydende

D O M:

Kredsrettens dom

Dom i første instans blev afsagt af Qaasuitsuq Kredsret den 1. december 2014. Ved dommen blev tiltalte [...] anset skyldig i overtrædelse af kriminallovens § 88, 1. pkt. - vold i 2 tilfælde og overtrædelse af kriminallovens § 98 - trusler - i 2 tilfælde. Tiltalte blev herfor idømt anstalt i 1 år.

Anke

Denne dom er af tiltalte anket til landsretten.

Behandling for landsretten

Landsretten har i medfør af retsplejelovens § 473, stk. 1, 2. pkt. udskilt afgørelsen af *skyldsspørgsmålet* til særskilt behandling.

Efter afgørelse af skyldsspørgsmålet blev sagen, til brug for *fastsættelse af foranstaltning*, udsat på mentalundersøgelse.

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået kredsrettens dom stadfæstet vedrørende såvel skyldsspørgsmålet som foranstaltningen.

Tiltalte [...] har påstået frifindelse. Under behandlingen af spørgsmålet om foranstaltning har tiltalte påstået anstaltsanbringelsen fastsat til 6 måneder.

Tilbageholdelse

Tiltalte har under landsrettens behandling af sagens været tilbageholdt frem til den 30. september 2015.

Doms mænd

Der har under landsrettens behandling af sagen medvirket domsmænd.

Sagsbehandlingstid

Sagen blev modtaget i landsretten den 22. januar 2015. Hovedforhandling blev påbegyndt den 13. februar 2016. Sagen blev optaget til dom, men landsretten valgte den 20. februar 2016, at tage stilling til skyldsspørgsmålet og udsætte sagen i øvrigt på indhentelse af en vejledende distriktslægeerklæring. Efterfølgende blev sagen udsat på mentalundersøgelse. Mentalerklæring blev afgivet den 1. juli 2015, mens Retslægerådet afgav udtalelse den 9. oktober 2015. Procedure vedrørende foranstaltningen blev gennemført den 25. april 2016.

Forklaringer

For landsretten har der været afgivet forklaring af tiltalte [...] og vidnerne Vidne 1, Vidne 2 og Vidne 3.

Tiltalte forklarede supplerende til forhold 1, at Vidne 1 er bange for sine forældre, da hun får tæsk af sin far. Det var grunden til, at hun ikke ville hente tøj derhjemme. Hun tog imidlertid hjem den 8. september om aftenen og kom retur til tiltalte den 9. om aftenen. Da var hun forslået og havde de skader der fremgår af politiattesten og billeder. Hun ville ikke svare tiltalte på hvad der var sket. Hun havde plaster på. Det var tiltalte, der ringede til sygehuset næste morgen.

Til forhold 2 har tiltalte forklaret, at han har sagt til Vidne 1, at han ikke ønsker at komme i anstalten igen. Tiltalte har benægtet, at have udtalt sig som beskrevet i anklageskriftet.

Til forhold 3 har tiltalte forklaret i overensstemmelse med sin for kredsretten afgivne forklaring. Grunden til at Vidne 1 gik hjem til sine forældre var for at hente tøj. Han talte med hende om aftenen kl. ca. 19.30. Hun sagde, at hun ville komme om lidt, men han har ikke set hende siden.

Til forhold 4 har tiltalte forklaret i overensstemmelse med sin for kredsretten afgivne forklaring.

Tiltalte har talt i telefon med Vidne 1, mens han har siddet i anstalten i Aasiaat. Hun ringede den 1. december og sagde undskyld. Tiltalte opfatter det således, at hun sagde undskyld for at have indgivet en falsk anmeldelse. Parterne har kendt hinanden 1 års tid og ikke i 8 år, som det fremgår af kredsretsdommen. Tiltalte har sit eget hus, hvor han bor sammen med Vidne 1. De spiser hver dag hos hans storesøster Vidne 3. Tiltalte gik over til sin bekendte vidne 2, hvorfra han ringe til Vidne 1. Tiltalte satte medhør på og de kunne begge høre Vidne 1 bede tiltalte om at hente hende. Tiltalte har ikke talt med Vidne 2 under sit anstaltsophold.

Om sine personlige forhold har tiltalte under den afsluttende hovedforhandling den 25. april 2016 forklaret bl.a., at han siden den 1. oktober 2015 har ernæret sig som fisker. Han har eget hus og har ikke i perioden haft kontakt med politiet. Han storesøster og forældre er nu også flyttet til Qaanaaq.

Vidne 1 har supplerende forklaret bl.a., at hun ikke længere er kæreste med Tiltalte. De har været kærester fra juli 2013 frem til september 2014. Hun stoppede forholdet, da hun var blevet træt af at blive tævet af tiltalte. Om forhold 1 har hun forklaret i overensstemmelse med sin for kredsretten afgivne forklaring om, at tiltalte kastede en tallerken og en mobiltelefon i hovedet på hende. Hun har forklaret som for kredsretten om tiltaltes jalousi. Til forhold 2, har vidnet forklaret, at hun blev truet med at hvis han kom i anstalt, ville han tæske hende meget kraftigt, når han kom retur derfra. I forhold 3 og 4 har Vidne 1 forklaret, at forud for voldsudøvelsen havde hun modtaget en sms fra en person hun ikke kender, hvorfor hun ikke besvarede den. Tiltalte blev jaloux, hvorefter han øvede vold mod hende. Han slog hende med flad hånd og trak hende i håret. Mens hun sad uden for og røg stod Tiltalte ved siden af hende og sparkede hende på højre side af ansigtet og mens hun sad med ryggen til, sparkede han ud efter hende og ramte hende i ryggen. Det var ikke hårde spark. Hun fik også knytnæveslag på armene.

Vidne 1 har forklaret, at hun lånte tøj hos andre, da hun ikke kunne lide sine forældre og ikke turde gå hjem for at hente sit eget tøj. Hun elskede Tiltalte og blev hos ham, selvom hun blev slået af ham. Hun kan stadigvæk savne ham og har derfor ringet til ham under hans

ophold i anstalten. Vidne 1 har bekræftet tiltaltes forklaring om, at hun har ringet efter nytår og sagt undskyld. Trods længere tids venten, svarede hun dog ikke på spørgsmålet om, hvorfor og for hvad, hun sagde undskyld.

Vidne 2 har forklaret, at hun har kendt tiltalte siden barndommen. Hun husker telefonsamtalen den 8. september 2014 mellem Tiltalte og Vidne 1. Der var medhør på da hun og tiltalte er gode kammerater og tiltalte gerne ville have hun overhørte samtalen. Vidne 1 talte meget lavt for ikke, at hendes forældre skulle høre samtalen. Vidnet husker, at Vidne 1-s mor ikke ville have, at Vidne 1 tog over til Tiltalte. Vidne 2 husker ikke, om hun har talt med Tiltalte mens han har opholdt sig i anstalten.

Vidne 3 har forklaret bl.a., at hun er bror til tiltalte. Den 8. september 2014 bad Vidne 1 tiltalte om, at hente hende derhjemme. Vidnet rådede tiltalte til ikke at hente Vidne 1, da hendes far kan være voldelig, når han har fået noget at drikke. I sådanne situationer flygter Vidne 1-s mor med børnene. Vidne 3 har ikke talt med tiltalte siden han blev overflyttet til anstalten i Aasiaat.

Personlige forhold

Landsrettens *beslutning af 20. februar 2015* er sålydende:

”Der har været korte intervaller - omkring en måned - mellem de seneste 4 afgørelser, herunder nærværende, fra løsladelse til Tiltalte har begået nyt forhold. Sagerne har alle medført tilbageholdelse og endt med afgørelser om flere måneders anstaltsanbringelse. Voldsforholdene har været grove og haft karakter af afstraffelse. Dertil kommer trusselsforholdene, som må betegnes som særligt skræmmende. Tiltaltes, nærmest fuldstændige benægtelse af, at have begået noget dadelværdigt sammenholdt med indtrykket af tiltalte under hovedforhandlingen, giver efter landsrettens opfattelse indikation af, at der bør overvejes iværksat en egentlig mentalundersøgelse af tiltalte [...] jf. retsplejelovens § 436, stk. 2, inden retten træffer afgørelse om fastsættelse af foranstaltning.

Thi bestemmes:

Forinden spørgsmålet om foranstaltning afgøres, bør der af anklagemyndigheden indhentes en vejledende distriktslægeerklæring, der sammen med sagens akter - herunder alle de seneste domme - forelægges overlægen på Dronning Ingrid's Hospital, Psykiatrisk Afdeling med henblik på, at denne udtaler sig om, hvorvidt der bør foretages en egentlig mentalundersøgelse.”

Den *vejledende distriktslægeerklæring* af 8. marts 2015 indeholder følgende konklusion:

”PP fremtræder ligefrem og ugeneret. PP er samlet og velformuleret. Stemningslejet er neutralt. PP har indsigt i egne problemer og motivation for fremadrettet at få professionel hjælp til løsning af samme. PP fremtræder intellektuelt velfunderet, sandsynligvis over middel. Psykisk kan PP selv formulere problematikken

omkring de ubearbejdede traumatiske oplevelser, specielt fundet af bedste vennen, der havde hængt sig. Det har ikke resulteret i psykiatriske anomalier/sygelige tilstande, men er normale psykologiske sammenhænge, der såfremt de bearbejdes rigtigt vil resultere i en bedre konflikt håndtering og en bedre mestring af egne indestængte følelser som aggressivitet og sorg. PP har drømme og planer, som med en god vilje kan realiseres. PP er ikke syg men har brug for hjælp.”.

Den *ledende overlæge i psykiatri* ved Dronning Ingrid's Hospital konkluderer i sin udtalelse af 7. april 2015 følgende:

”På baggrund af sagens oplysninger anbefales, at PP undergives mentalundersøgelse. Der bør indgå en psykologisk undersøgelse, og fokus bør være en farlighedsvurdering. Undersøgelsen skønnes at kunne gennemføres ambulantly. Der forventes at kunne gennemføres ambulante undersøgelser i Grønland indenfor de næste par måneder.”.

Konklusionen af 29. juni 2015 efter *psykologisk undersøgelse* er sålydende:

”PP har ved denne undersøgelse fremtrådt garderet/afglidende i et omfang så det ikke med sikkerhed kan siges, at de psykologisk prøver har afdækket omfanget og karakteren af hans samlede personlighedsmæssige copingressourcer. Det er undersøges indtryk, at den observerede garderede og afglidende facon bør medtænkes i vurderingen af PP's samlede personlighedskonstitution. PP fremtræder personlighedsmæssigt lettere overvurderende i forhold til egne evner og kompetencer, set i forhold til tidligere uddannelses- og beskæftigelsesforløb. Han fremtræder klinisk set endvidere med en udtalt tendens til ud fra egne fornøftgrunde at bortforklare, at man har udøvet grov vold mod andre grundet et narcissistisk farvet og krænk bart selvbillede, hvor forsvaret mod oplevet vanære hurtigt bliver af acting out-agtig karakter og en mere dyssocialt farvet manglende evne til at rette sig efter samfundsmæssige normer med respekt for lovlydig adfærd i form af gentagen voldskriminalitet med ligegyldighed overfor andre og krænkelse af deres rettigheder. Samlet set fremtræder han klinisk set således med et personlighedsmønster med både narcissistisk og dyssocialt farvede karakteristika.”.

Konklusionen på den *retspsykiatriske erklæring* af 1. juli 2015 er sålydende:

”Tiltalte er ikke sindssyg og kan ikke antages at have været det på tidspunktet for de nu på sigtede handlinger. PP er normalt begavet, og der er intet, der tyder på organisk hjerneskade. PP var ikke på tidspunktet for de på sigtede handlinger under indflydelse af alkohol eller andre rusmidler. PP har haft en god og tryk barndom og opvækst hos socialt velstillede forældre. Familien har flyttet en del på Grønland og har gentagne gange været i Danmark i periode af års varighed pga. moderens uddannelse som dommer. PP var fra en ung alder elitesportsmand og har blandt andet spillet på det danske ungdomslandshold i håndbold, indtil han i starten af 00'erne pådrog sig en sportsskade og senere blev betragtet som sportsinvalid. PP har haft skiftende arbejdsforhold i Danmark og Grønland, også perioder af års varighed. Han er uddannet skovarbejder. Personlighedsmæssigt er PP afvigende, umoden med en tilbøjelighed til at være selvoptaget og i udtalt grad selvcentreret. Han sætter i alle livets forhold sig selv i centrum og er i den forbindelse benægtende, afglidende, ud ad projicerende og manipulerende. Hans evne til at sætte sig ind i og reflektere over egne tanker, følelser og handlinger er ringe, ligesom hans interesse for og evne til at sætte sig ind i andres menneskers tanker og følelser er yderst begrænset. Samlet set findes PP såvel ved en klinisk undersøgelse som ved en psykologisk

test præget af narcissistiske og dyssoziale træk med ligegyldighed overfor andre og en tilbøjelighed til at krænke deres rettigheder. PP er siden 2007 dømt i alt 6 gange for vold og grov vold. Han har haft polititilhold pga. trusler. Han har udøvet hærværk, og endelig har han i 2 tilfælde fået en dom opretholdt med forlængelse af samfundstjeneste og prøvetid. PP tilhører på baggrund af ovennævnte den personkreds, som omtales i kriminallovens § 162. En dom til anbringelse i psykiatrisk ledet anstalt i Danmark bør over vejes.”.

Retslægerådet udtalte den 9. oktober 2015 følgende:

”Tiltalte er opvokset i Grønland under stabile forhold, om end han under opvæksten, sammen med sin familie, har flyttet en del omkring samt været på skoleophold i Danmark. Efter afslutning af skolegangen har han påbegyndt, men ikke afsluttet, flere uddannelser. Han har endvidere dyrket idræt på eliteplan. I voksenlivet har han levet omskifteligt, med et i perioder ganske omfattende misbrug, og flere domme for blandt andet personfarlig kriminalitet. Tiltalte har aldrig modtaget psykiatrisk behandling. Ved mentalundersøgelsen findes han, både klinisk og testpsykologisk, præget af en udtalt forstyrrelse af personligheden, især med såkaldt narcissistiske og dyssoziale træk. Retslægerådet finder ikke, at Tiltalte er omfattet af den personkreds, der beskrives i kriminallovens § 156. Retslægerådet kan ikke pege på foranstaltninger som mere formålstjenlige end forskyldt straf. Retslægerådet vurderer ikke, at Tiltalte sikkert udgør en så nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at forvaring efter kriminallovens § 161, er påkrævet.”.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Skyldsspørgsmålet

Vidnet 2-s forklaring for landsretten, var på afgørende punkter i overensstemmelse med forklaringen hun afgav for kredsretten. Forklaringerne vedrørende de enkelte forhold, gav retten en overbevisende beskrivelse af de handlinger tiltalte Tiltalte har begået mod Vidne 1. Hendes vanskeligheder ved at afgive forklaring under tiltaltes tilstedeværelse eller undladelse af at svare på spørgsmål vedrørende hendes fars eventuelle voldsudøvelse mod hende, afsvækker ikke rettens overbevisning om, at hendes forklaring for kreds- og landsret om de af tiltalte begåede handlinger kan lægges til grund. Hverken de øvrige vidneforklaringer eller det af tiltalte forklarede, afsvækker ikke det af Vidne 1 forklarede. For så vidt angår voldsudøvelsen understøttes hendes forklaring af politiattesterne og de fremlagte fotografier. Landsretten finder det troværdigt, at Vidne 1 har forladt Tiltalte på trods af, at hun elsker ham, men p.g.a. hans voldsudøvelse mod hende. I den forbindelse bemærkes, at han ved den seneste dom, Grønlands Landsrets dom af 17. juli 2014, blev anset skyldig i at have tildelt Vidne 1 adskillige slag mod hovedet og kroppen samt spark i april 2014.

Under henvisning til det af Vidne 1 for kredsretten og for landsretten forklarede i *forhold 1* om, at hun erindrer at Tiltalte gav hende lussinger, kastede med tallerken og mobiltelefon mod hendes hoved, tiltrædes det, at Tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af kriminallovens § 88, 1. pkt. - vold, i overensstemmelse med beskrivelsen i anklageskriftet.

Under henvisning til det af kredsretten anførte under *forhold 2* og idet Vidne 1 for landsretten, har forklaret i overensstemmelse med sin for kredsretten afgivne forklaring om, at tiltalte havde truet med, at hun ville blive tæsket meget kraftigt, såfremt han kom i anstalten igen, kan landsretten tiltræde, at Tiltalte er ansat skyldig efter anklageskriftet i overtrædelse af kriminallovens § 98 - trusler.

I *forhold 3* har Vidne 1 forklaret i overensstemmelse med sin for kredsretten afgivne forklaring. Landsretten kan herefter tiltræde, at Tiltalte er fundet skyldig efter anklageskriftet i overtrædelse af kriminallovens § 88, 1. pkt. - vold.

I *forhold 4* har Vidne 1 ikke kunnet bekræfte, at tiltalte har udtalt sig som beskrevet i anklageskriftet. Efter det forklarede, kan det tiltrædes, at det er bevist, at Tiltalte har udtalt sig, som anført af kredsretten. Det kan endvidere tiltrædes, at det udtalte kan anses for en trussel og omfattet af anklageskriftets angivelse af ”lignende udtalelse”, hvorefter landsretten kan tiltræde, at Tiltalte i dette forhold, er anset skyldig i overtrædelse af kriminallovens § 98 - trusler.

Foranstaltningen

Efter omfanget af den vold Tiltalte er anset skyldig i ved nærværende sag, sammenholdt med de voldsforhold han tidligere er ansat skyldig i omfattende både slag mod hoved og spark mod kroppen samt den korte tid der gik fra landsrettens dom i juli 2014 til forholdene omfattet af nærværende sag blev begået i september samme år, kan landsretten tiltræde, at tiltalte er idømt anstalt i et år som sket ved kredsrettens dom.

Efter de nu for landsretten foreliggende erklæringer findes der ikke, at foreligge fuldt tilstrækkeligt grundlag for, at idømme anden foranstaltning. Herefter stadfæstes kredsrettens dom.

THI KENDES FOR RET :

Qaasuitsoq Kredsrets dom stadfæstes.

Salær til den for tiltalte beskikkede forsvarer fastsættes særskilt. Salæret afholdes endeligt af statskassen.

Søren Søndergård Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

GRØNLANDS LANDSRET, den 9. december 2016

[...]